

ΔΕΝ ΓΟΥΣΤΑΡΩ ΔΕΝ ΘΕΛΩ

18-11-1988

Δεν θέλω κανέναν αρχηγό. Κανέναν σωτήρα τρανό,
στο μυαλό και στον σβέρκο μου επάνω, καβάλα.
Ανθρωπάκια στεγνά, φουσκωμένα μυαλά,
ν' ανεμίζουν ψηλά το κενό της ζωής τους.

Δεν πάω κανέναν φτηνό, που φουσκώνει το στήθος,
κι από γυμνοσάλιαγκας, παριστάνεται λύκος.
Δεν γουστάρω τον γάιδαρο, που καμώνεται τ' άτι.
Έναν άνθρωπο άξεστο να σου βγάζει το μάτι.
Κι έναν άντρα που χάλασε και κουνάει λιγάκι.

Τον ψεύτη, τον πρόστυχο, το φτηνό το μαγκάκι,
τον τεμπέλη, τον άβουλο, να σου κάνει τ' αντράκι.
Τον τσιγκούνη τον πλούσιο, δίχως καν' μεγαλείο
να ακουμπάει στα πλούτη του και να είναι θηρίο.

Δεν γουστάρω
τον άπληστο, που το μάτι του μια ζωή δεν χορταίνει.
Τον φτωχό που διπλώνεται και απλώνει το χέρι.
Τους ψευτοφιλόζωους, που μαζεύουν θηρία,
και στην πόρτα του γείτονα ακουμπούν τα σημεία.